

CZERWIEC W DOMU BRETANII

8.06. (poniedziałek) g. 18

Projekcja filmu niemego „L'autre aile” (Drugie skrzydło, reż. Henri Andréani, 1923, 75')

Muzyka: ASTMA, wprowadzenie: Marek S. Bochniarz

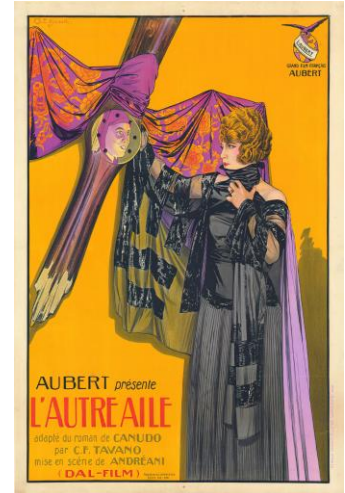
Najwybitniejszy film w dorobku Andréaniego i jedno z najbardziej spektakularnych widowisk lotniczych okresu kina niemego z melodramatyczną historią miłosną na tle portretu międzywojennego społeczeństwa francuskiego. Cztery lata po zakończeniu I wojny światowej Francuzi pograżają się w ekscytujących rozrywkach, by wyprzeć przeżyta traumę. W nowej rzeczywistości czasu pokoju szybsze bicie serca zapewniają dawne asy francuskiego lotnictwa. Zdemobilizowani i bezrobotni piloci ponownie zasiadają w kabinach podniebnych rumaków, by stać się mistrzami powietrznych popisów, wykonywanych ku uciechu publiczności. Również i w takich warunkach śmierć jest jednak bardzo bliska – zwłaszcza wtedy, gdy zostaną przekroczone granice wytrzymałości zawodnego aeroplanu.

Film odrestaurowany w roku 2016 i udostępniony przez Cinémathèque française. Ten oraz 250 innych filmów współtworzących francuskie dziedzictwo kinematograficzne dostępnych jest nieodpłatnie w wersji oryginalnej na platformie VOD Henri <https://www.cinematheque.fr/henri/>

Pokaz poprzedzi wprowadzenie Marka S. Bochniarza: wideo-esej „Awiacja w kinie niemym”, złożony z krótkich fragmentów motywów lotniczych z głównych europejskich ośrodków kina niemego.

ASTMA – właśc. Tomasz Popakul – polski artysta audiowizualny, znany głównie jako twórca filmów animowanych, takich jak „Ziegenort”, „Czerń”, „Acid Rain” czy „Zima”, które były pokazywane i nagradzane na festiwalach filmowych na całym świecie.

Marek S. Bochniarz – badacz, niezależny krytyk filmowy, organizator wydarzeń artystycznych i filmowych. Prowadzi cykle popularyzatorskie poświęcone kinu niemu (m.in. Akademia Filmowa Miasteczka Poznań, Atelier Milczy). Kurator Przeglądu Filmów o Tematyce Żydowskiej w Poznaniu.

15.06 (poniedziałek) g. 18

Wernisaż wystawy fotografii Thomasa Louapre'a „Zapach konwalii” z udziałem fotografa

Cykl „Zapach konwalii” to nagrodzony Nagrodą Miasta Nantes w 2025 roku osobisty projekt artystyczny wokół choroby Alzheimera zdiagnozowanej u matki fotografa. Dla Thomasa Louapre aparat stał się narzędziem uważniejszego spojrzenia na swoją matkę, którą wcześniej rzadko fotografował, i na pogłębiający się u niej proces choroby. Obiektyw syna towarzyszy kobiecie przy zbieraniu jajek na podwórku, rozwiązywaniu krzyżówek, w kuchni, łazience czy w ogródku. To intymne, przejmujące wejrzenie w codzienność osoby, która stopniowo staje się coraz bardziej zależna od bliskich, ale też częściej niż kiedyś uśmiecha się i staje się bardziej beztroska. Wraz ze stopniową utratą przez matkę kontroli nad swoim życiem, między nią a synem opadają bariery i wytwarza się nowa, czuła więź,

sprzyjająca ujawnianiu się nowych emocji i okazywaniu wcześniej skrywanych uczuć. Proces fotografowania staje się sposobem na radzenie sobie z chorobą matki.

Wystawa będzie prezentowana do 30 września.

Thomas Louapre – normandzko-bretoński fotograf, absolwent studiów dziennikarskich z historii sztuki, członek agencji fotograficznej Divergence. Fotografii uczył się u Courtney Roy w paryskiej szkole artystycznej Gobelins oraz u fotografów z agencji Signatures i VU. Laureat wielu nagród, przyznanych za jego reportaże fotograficzne „Świnia za sto milionów”, „Zapach konwalii”, „Podróż do Nantes”, „Daleko od oczu”, „Nieco ponad 12 sekund”. Swoje zdjęcia publikuje w prasie francuskiej (*Marianne, Le Monde, La Croix, Libération, L’Obs, Paris Match, ArMen, Courrier International*) i światowej (*The Times, The Guardian, The Observer, Daily Telegraph*). Współpracuje m.in. z organizacjami Oxfam czy Klauni bez granic. Specjalizuje się w fotografii reportażowej, zwłaszcza podejmującej kwestie społeczne, humanitarne i ekologiczne, np. krótkich łańcuchów dostaw żywności.

20.06 (sobota) g. 11

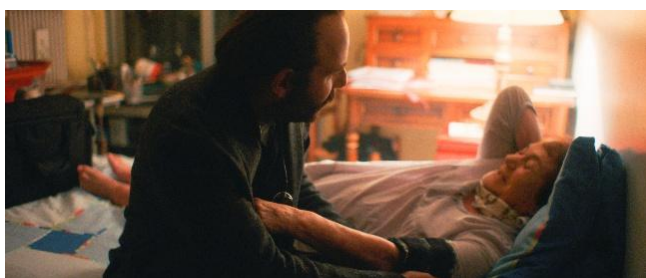
„Mój język miłości” – wiosenny koncert piosenki francuskiej w wykonaniu François

Jeszcze wiosna, a więc pora na piosenki w języku miłości! Podryw, kłótnie, namiętność, czułość, zgrzyty... - to wszystko od lat inspiruje poetów słowa śpiewanego. Ceniony w Polsce francuski piosenkarz z Krakowa François w swoim nowym repertuarze przedstawi swój własny muzyczny (i nie tylko!) język miłości, odśpiewując przed nami najróżniejsze tonacje sercowe w znanych i mniej znanych polskich i francuskich piosenkach. Sprawdzimy, co Francuzom i Polakom w duszach gra i czy polska piosenka jest równie romantyczna jak francuska... a może bardziej?

François – właśc. François Martineau – zawodowy francuski piosenkarz od 2011 roku zakochany w Polsce i władający językiem polskim. Karierę sceniczną rozwinął po zdobyciu w 2018 roku „Złotego Przycisku” w polskiej edycji programu telewizyjnego „Mam Talent”. Jako ambasador wymiany kulturalnej między Francją a Polską organizuje koncerty przedstawiające dziedzictwo piosenki obu tych krajów, poświęcając wiele uwagi na zagadnienia językowe i nie szczędząc zabawnych anegdot międzykulturowych. François ma w swoim dorobku trzy płyty CD. Kolekcja dwóch krążków, zatytułowana „Vis-à-Vis”, przedstawia największe polskie przeboje po francusku i na odwrót. Z kolei album pt. „Odmieńmy tylko rytm” przedstawia w dwóch językach twórczość Charles’a Aznavoura w interpretacji artysty. Cała dyskografia cieszy się dużą popularnością.

Bilety: 60 zł | RABAT 20% dla bywalców Domu Bretanii przy wpisaniu kodu BRETAGNE.

23.06 (wtorek) g. 18

Projekcja filmu „Nocny lekarz” („Médecin de nuit”), reż. Elie Wajeman, 2020, 82’

Mikaël jest lekarzem, który pracuje tylko w nocy. Leczy pacjentów z trudnych dzielnic, ale również tych, których nikt nie chce zauważać: narkomanów czy

bezdolnych. Prowadzi chaotyczne życie, szamocząc się między żoną a kochanką, i wystawiając fałszywe recepty na buprenorfinę za namową swojego kuzyna aptekarza. Pewnego wieczoru postanawia, że chce z tym skończyć i zrobić w swoim życiu porządek.

Film brał udział w konkursie festiwalu w Cannes w 2020 roku, a wcielający się w głównego bohatera Vincent Macaigne otrzymał nominację do Cezara.

Film z polskimi napisami, udostępniony przez Instytut Francuski.

24.06 (środa) g. 18

Jacques-Louis David, „Śmierć Marata” (1793) – między męczeństwem a propagandą – wykład Karoliny Prymas-Józwiak z cyklu „Przed obrazem”

Tym razem przyjrzymy się jednemu z najbardziej poruszających francuskich dzieł sztuki — obrazowi Śmierć Marata autorstwa Jacques’a-Louis Davida. Powstałe w 1793 roku płótno przedstawia zamordowanego publicystę i polityka Jeana-Paula Marata, jednego z najbardziej radykalnych uczestników rewolucji. Już na pierwszy rzut oka obraz uderza swoją prostotą i niemal sakralnym spokojem, który kontrastuje z dramatem przedstawionej sceny. David nie tylko dokumentuje wydarzenie, lecz tworzy wizję, która nadaje Maratowi status niemal świętego męczennika. W trakcie wykładu spróbujemy odpowiedzieć na pytanie, gdzie przebiega granica między autentycznym upamiętnieniem a świadomą propagandą polityczną. Zastanowimy się również, jak środki formalne wpływają na odbiór emocjonalny dzieła. Przyjrzymy się kontekstowi historycznemu, który pozwala lepiej zrozumieć intencje artysty i potrzeby epoki. Omówimy także, dlaczego obraz ten do dziś budzi tak silne reakcje i pozostaje jednym z ikonograficznych symboli rewolucji francuskiej. Spróbujemy też spojrzeć na „Śmierć Marata” nie tylko jako na dokument historyczny, ale jako uniwersalną refleksję nad rolą sztuki w kształtowaniu zbiorowej pamięci.

Karolina Prymas-Józwiak – historyczka sztuki, absolwentka UAM, odbyła roczne stypendium naukowe na Uniwersytecie Rennes II-Haute Bretagne. Wykłada Historię Rzeźby na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu, prowadzi również zajęcia na Uniwersytecie Trzeciego Wieku UAP. Od wielu lat w praktyce zajmuje się edukacją artystyczną, dydaktyką historii sztuki, treningiem twórczości. Autorka artykułów naukowych, publikacji z zakresu dydaktyki edukacji artystycznej oraz materiałów dydaktycznych dla studentów i nauczycieli.

do 3.06

Pozostały ostatnie trzy dni na zobaczenie wystawy drzeworytów Marileny Renati „La Plata - Brest – migrujące grafiki”! Nie zwlekajcie!

Urodzona w Argentynie artystka szuka związków między swoją pierwszą ojczyzną a drugą, przybraną – Bretanią, w której mieszka od 25 lat. Przetwarza artystycznie rośliny i przedmioty codziennego użytku: krawaty, krzesła, pokrywy studzienek... Z pozoru banalne, obiekty te stają się w opowieści Renati nośnikami wspomnień i inspiracją artystyczną do szukania i wyrażania siebie.

Wystawa czynna: pon. – godz. 10-18, wt.-ś. – g. 10-19. Wstęp wolny.